

Despre tooling-ul autohton si alte *concesii* fiscale

O normă metodologică poate răstălmăci textul unei Directive europene? Se pare că la o astfel de performanță s-a ajuns prin includerea, începând cu 01.01.2016, în textul normelor la Codul fiscal, a unor exemple menite să *valideze* anumite situații practice greu de imaginat dacă nu ești unul dintre inițiați.

Prin *semnalele* din trecut: „*Jocul cu locul*” sau „*Despre turismul fiscal al matrițelor*”, dar și prin lucrarea „*Multinaționale, rambursarea TVA și abuzul de drept*” atrăgeam atenția asupra pericolului acceptării unor scheme prin care trezoreria publică poate fi văduvită de încasarea veniturilor fiscale de natura TVA. Ba mai și porcede la rambursarea acesteia!

Punerea la dispoziție a unui bun, în mod gratuit, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității sale economice, nu constituie livrare către sine (prestare către sine), adică nu este necesară colectarea TVA (prin autofacturare). Totodată, acea persoană „beneficiază” de dreptul de deducere la achiziția bunului respectiv (vezi exemplul „*sensului giratoriu*”).

O transpunere păguboasă a Directivei TVA în codul nostru fiscal, combătută recent de jurisprudența CJUE.

Prin comparație, iată ce prevede, în acest sens, codul fiscal bulgar (art. 70 pct. 2 - ZDDS): „**dreptul de deducere a TVA nu se aplică dacă bunurile sau serviciile sunt puse la dispoziție gratuit** (... are intended to be supplied free of charge or for activities other than...) sau sunt utilizate pentru alte activități decât cele economice ale persoanei impozabile”.

Curtea de Justiție a U.E., prin opinia avocatului general formulată într-o cauză apărută la o instanță din Bulgaria, a confirmat textul de lege bulgar, aflat în vădită contradicție cu ceea ce tehnocrații noștri tocmai adoptaseră prin H.G. nr. 1/2016.

Vezi și comentariile de la art. 270 (8) b), art. 271 (4) și art. 297 (5) din vol. 2 - Codul Fiscal Comparat (cod + norme).

În vederea acordării dreptului de deducere a TVA aferentă intrărilor, **legătura de cauzalitate** („în scopul desfășurării activității sale economice”) nu are nicio relevanță dacă nu există o **legătură directă și imediată** între achiziția unui bun și utilizarea sa în scopul realizării de operațiuni taxabile (de ieșire).

Orice altă interpretare poate genera **distorsiuni concurențiale**. În plus, extrapolând de la național la **multinațional** (o schemă circulară prin care un echipament este *împrumutat fără plată*, de firma-mamă subsidiarei sale din alt S.M.), dacă am accepta aceste *gratuități* ca fiind în afara sferei de aplicare a TVA, se poate jongla în mod artificial cu principiul locului taxării, ajungându-se la dezechilibre (avantaje) fiscale între state, nepermise într-o piață unică europeană, caracterizată de *arm's length principle*.

Leka Nosht...